

har den største økonomiske Indtægt ved sit Privilegium, har ved flere Lejligheder, siden dette Lovforslag fremkom, meget varmt anbefalet Rigsdagen hurtigst muligt at vedtage det. Jeg kan nævne, at der er en tredje Privilegiehaver, som har henvendt sig til mig om snart at blive af med sit Privilegium, og som fandt Fristen vel lang, da han hørte, at han skulde have det til 1904. Det er de halve af dem, saa noget almindeligt Ønske om at kunne beholde Privilegierne endnu i nogle Aar, tror jeg ikke, der er, i hvert Fald ikke et saa almindeligt Ønske, at der bør tages særligt Hensyn til det, hvis man i øvrigt finder, at den her foreslaaede Ordning er den fornøftigste og hensigtsmæssigste for Befolkningen.

Det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) udtalte om den her foreslaaede Statstidende, at den ikke vilde blive Morskabslæsning. Nej, men det er jo nu en Gang saaledes, at de Bekendtgørelser, her er Tale om, Proklama, Mortifikationsstævninger og lignende, ikke ere Morskabslæsning, og det er jo heller ikke Hovedformalet eller et væsentlig Formaal at skaffe disse Bekendtgørelser en vid Udbredelse. Det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Pagh) var inde paa det samme og fandt, at den Kundgørelsesmaade, her er foreslaaet, vilde blive i ringe Grad fyldestgørende, fordi dette Blad ikke vilde blive almindelig holdt, det vilde ikke blive af de Blade, som kunne reklamere med et stort Oplag, og som ses rundt omkring i Hjemmene. Men lad os en Gang undersøge de nuværende Forhold, f. Eks. i Ribe Stift. Samtlige officielle Bekendtgørelser for Beboere i dette Stift skulle bekendtgøres i Ribe Stiftstidende. Men naar man vilde se sig om f. Eks. i Vejle, i Fredericia eller i Kolding, eller man vilde gaa op til Lemvig eller Egnen der omkring, vilde man sikkert ikke finde nogen Ribe Stiftstidende; man vil i hvert Tilfælde faa en nærmere og langt lettere Adgang til den her foreslaaede Statstidende. Det er jo ikke Hovedformalet for Staten at skaffe disse Bekendtgørelser en vid Udbredelse, men Formaalet er, at Befolkningen kan vide. Her er et Sted, hvor disse officielle Bekendtgørelser skulle findes, og hvor vi kunne vente at finde dem. Derimod skal jeg indrømme, at det af det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Pagh) stillede Forslag om at henlægge Bladet paa Jernbanestationerne maaske kunde være meget praktisk.

Det ærede 4de kongevalgte Medlem (Steffensen) omtalte en af Bestemmelserne i § 2, som han ønskede skulde udgaa, nemlig Bestemmelsen om, at Indenrigsministeren kan meddele Tilladelse til, at visse Institutioner maa indrykke andre Bekendtgørelser end de ovenfor nævnte i Statstidenden. Ja, det er et Spørgsmaal, jeg med stor Glæde skal forhandle om, og som der ikke kan være noget principielt at indvende imod. Tanken i Bestemmelsen er den, at det vilde være en Behagelighed for Befolkningen at vide, at Bekendtgørelser af den der nævnte Art som f. Eks. Lister over udtrukne Kreditforeningsobligationer findes i det samme Blad, som indeholder de officielle Bekendtgørelser. Folk have ofte vanskeligt ved at finde disse Lister, og jeg antager derfor, at det vil være en Behagelighed for dem, at de komme i Statstidenden. Men jeg indrømmer, at man herved ganske vist kommer lidt uden for det, man egentlig har tilsigtet ved Lovforslaget, nemlig at det er de officielle Bekendtgørelser af en vis bestemt Art, der skulle optages i Statstidenden.

Goos: Med Hensyn til det Punkt, den højtærede Minister berørte, nemlig Forlængelse af Fristen, skal jeg indrømme, at Forholdet kan stille sig forskelligt for de forskellige Stiftstidender. Jeg paa-stod ikke, at det var ens for dem alle. Men der kan dog være Tilfælde, hvor den foreslaaede Ordning vil have uheldige økonomiske Virkninger. At der nu ikke er noget Retskrav, har jeg erkendt; det ligger i Ordene: „indtil videre“. For saa vidt er det ganske rigtigt, hvad den højtærede Minister bemærkede. Men lige saa sikkert er det, at der i en Menneskealder ikke har været gjort noget praktisk Skridt til Udførelse af dette: „indtil videre“. Og dette faktiske Forhold kan man i alt Fald forstaa, at en Avis har slaaet sig til Ro ved og handlet i Overensstemmelse med, og det er dette, der kan begrunde, at der tages et Billighedshensyn.

Jeg skal i øvrigt bemærke, at det vilde forekomme mig ganske naturligt, om man nedsatte et Udvalg til Behandling af Sagen. Hvis der kun kunde være Tale om de Ændringsforslag, Udvalget i Fjor enstemmigt stillede og hvis de ogsaa nu vilde blive stillede enstemmigt af de samme Medlemmer af Tinget, som i Fjor sad i Udvalget, saa var det ganske vist mindre naturligt paa ny at nedsætte Ud-